

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ОБЛАСТЕН УПРАВИТЕЛ НА ОБЛАСТ ВРАЦА

№ 0800-3-(296)

10.06 2022 г.

ДО
ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
СОФИЯ

ЧРЕЗ
АДМИНИСТРАТИВНИЯ СЪД
VI СЪСТАВ
ВРАЦА
По адм. дело № 276/2022 г.

ОБЩИНА Б СЛАТИНА - 3200

Регистрационен индекс и дата

6101-60-13/20.06.22

ЧАСТНА ЖАЛБА

От СТЕФАН КРАСИМИРОВ СТЕФАНОВ –
ОБЛАСТЕН УПРАВИТЕЛ НА ОБЛАСТ ВРАЦА

ПРОТИВ ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 263 ОТ 06.06.2022 г.
НА ВРАЧАНСКИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
ПО АДМ. ДЕЛО № 276 ПО ОПИСА ЗА 2022 г.

ОСНОВАНИЕ: чл. 229, ал. 1, т. 1 от АПК

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ АДМИНИСТРАТИВНИ СЪДИИ,

С Определение № 263 по адм. дело № 276/2022 г., произнесено на 06.06.2022 г. в з.з., Врачанският административен съд е оставил без разглеждане Заповед № ПО-07-11/04.05.2022 г. на Областния управител на област Враца, с която е оспорено Решение № 658 по Протокол № 32 от 20.04.2022 г. на Общинския съвет – Бяла Слатина и е прекратил производството по делото.

С посоченото решение Общинският съвет – Бяла Слатина е дал съгласие за поемане на дългосрочен общински дълг с максимален размер десет милиона лева и срок за

3000 Враца, бул. "Демокрация" № 1, Център за административно обслужване - 092/66-14-29,

Деловодство – телефон – факс: 092/ 66 31 18

e-mail: obl-vr@vratsa.government.bg, www.vratsa.bg/

погасяване от двеста и четиридесет месеца с цел реализиране на инвестиционен проект в полза на местната общност („Рехабилитация на улици/части от улици в населените места на територията на Община Бяла Слатина“).

Съдът е мотивирал определението си като е приел, че оспорването е недопустимо, тъй като е насочено против акт, който не подлежи на съдебен контрол.

Обжалвам определението като постановено в противоречие със закона и моля да го отмените по изложените по-долу съображения.

Съгласно чл. 31, ал. 1, т. 5 и чл. 32, ал. 2, изр. първо от Закона за администрацията (ЗА) Областният управител упражнява контрол по законосъобразността на актовете и действията на органите на местното самоуправление и местната администрация и може да оспорва незаконосъобразни актове на общинските съвети по реда на Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА). Той може да върне незаконосъобразните актове за ново обсъждане в общинския съвет или да ги оспорва пред съответния административен съд. Оспорването спира изпълнението на индивидуалните и на общите административни актове и действието на подзаконовите нормативни актове, освен ако съдът постанови друго (чл. 45, ал. 4 от ЗМСМА).

Очевидно е, че в цитираните норми законодателят не прави разграничение относно предметното съдържание и характера на актовете на общинския съвет, които могат да бъдат оспорвани от областния управител и отнасяни за контрол пред съда, т.е.: на контрол подлежат всички актове, издадени от Общинския съвет. Изричното посочване, че оспорването спира изпълнението на индивидуалните и на общите административни актове и действието на подзаконовите нормативни актове означава, че има и други актове, чието действие не се спира.

Следователно всеки акт на общинския съвет, подлежи на оспорване от областния управител.

Същият извод се налага и с оглед историческото тълкуване на правната норма. В проекта на Закон за изменение и допълнение на ЗМСМА (№ 654-01-55 от 20.04.2006 г., 40-ото НС), разпоредбата на § 25 за изменение на чл. 45, ал. 4 от ЗМСМА има следната редакция *"Областният управител упражнява контрол за законосъобразност на административните актове на общинските съвети, освен ако в закон е предвидено друго. Той може да върне незаконосъобразните административни актове за ново обсъждане в общинския съвет или да ги оспорва пред съответния съд. Оспорването спира изпълнението на индивидуалните и на общите административни актове и действието на подзаконовите нормативни актове, освен ако съдът постанови друго"*. След обсъжданията от редакцията на текста е отпаднало определянето на подлежащите на оспорване актове като административни.

При това положение следва изводът, че волята на законодателя е контролът по реда на чл. 32, ал. 2 от ЗА във връзка с чл. 45, ал. 4 от ЗМСМА да се осъществява по отношение на всички актове на общинските съвети, без да се въвежда изискване тези актове да са непременно административни.

Общинските съвети като органи на местното самоуправление са длъжни да упражняват правомощията си съгласно закона и в интерес на общината. За да бъде гарантирано законосъобразното упражняване на предоставените на общинския съвет със закон правомощия, решенията трябва да бъдат взети в рамките на компетентността при

спазване на административнопроизводствените правила и на съответните материалноправни норми, който контрол се упражнява от административния съд. Съдебната проверка за законосъобразността на тези решения не накърнява оперативната самостоятелност на общинския съвет да взема решения.

Категорично в този смисъл се е произнесъл Върховният административен съд на Общи събрания на колегиите с Тълкувателно решение № 5 от 10.12.2008 г. и с Тълкувателно решение № 2 от 16.04.2013 г.

Важно е да се отбележи, че всички актове на органите на местното самоуправление и местната администрация (независимо от това дали са административни или не са) следва да са законосъобразни и че това подлежи на съдебен контрол. Ограничителното тълкуване и изключването на групи актове от възможността за контрол противоречи на принципа на законността. Едва с влязъл в сила съдебен акт може да се потвърди дали един акт, приет в условията на оперативна самостоятелност, е законосъобразен – без предварително да бъде изключена възможността за съдебен контрол.

Този контрол произтича от конституционно установен принцип и не може да се дерогира чрез разширително тълкуване на правни норми или въвеждане на неотносими аналогии. В чл. 45, ал. 4 от ЗМСМА е записано, че областният управител упражнява контрол за законосъобразност на актовете на общинските съвети, освен ако в закон е предвидено друго. В случая обаче такова друго решение не е предвидено в закон.

Съдът неправилно е приел, че в специален закон – Закона за общинския дълг (ЗОД) е предвиден друг ред за контрол, което изключва прилагането на реда по чл. 32, ал. 2 от ЗА във връзка с чл. 45, ал. 4 от ЗМСМА. Има се предвид чл. 10 от ЗОД, съгласно който Сметната палата осъществява одит върху възникването и управлението на общинския и гарантирания от общината дълг и използването на дълговите инструменти.

Последващото констатиране чрез осъществен одит на евентуални нарушения при възникването и управлението на дълга не може да замени административния и съдебния контрол на решенията, упражнен непосредствено след издаването им. Чрез този контрол се създава възможност за предотвратяване влизането в сила на незаконосъобразни актове и на последиците от тях.

В предметния случай не се засяга оперативната самостоятелност на общинския съвет. Пред съда не се поставят за контрол въпроси, като: дали е целесъобразно да се поеме общински дълг, за какви общински нужди ще се ползват средствата, в кои точно обекти те ще бъдат вложени и пр. – това действително би било недопустимо.

Предмет на оспорването е именно и единствено законосъобразността на решението на общинския съвет. И ако със своя акт съдът я установи, това ще даде стабилност на такова решение.

Административният съд обаче чрез произнесеното определение неоснователно е отказал правосъдие, с което е извършил съществено нарушение на съдопроизводствените правила.

Предвид изложеното и на основание чл. 235 и чл. 236 във връзка с чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК моля да отмените Определение № 263 по адм. дело № 276/2022 г. на Врачанският административен съд и да върнете делото на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

Приложение:

1. Екземпляр от частната жалба – за Общинския съвет – Бяла Слатина.
2. Удостоверение за юридическа правоспособност.
3. Платежно нареждане за платена държавна такса.

Суважение,

СТЕФАН КРАСИМИРОВ

Областен управител на област Враца

